

וַיִּזְעַק וַיִּפְּאֵל עַל פְּנֵי קַיִם

1

וַיִּשָּׂא כַב
אֶהְרֶן אֶת־יָדָיו אֶל־הַעַם וַיְבָרְכֵם וַיִּרְדַּד מִצֵּשֶׁת הַחֲסָאָת וְהַעֲלָה
וְהִשְׁלָמִים: וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶהְרֶן אֶל־אֱהֱל מוֹעֵד וַיִּצְאֻ וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם כִּי
וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל כֹּד
עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַעֲלֹה וְאֶת־הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל־הָעָם וַיִּרְגְּזוּ וַיִּפְּלוּ
עַל־פְּנֵיהֶם:

8

וטעם וידום אהרן. שהיה בוכה בקול, ואז שתק. או
כטעם ואל תדום בת עינך (איכה ב יח):

וַיִּזְעַק עַל־פְּנֵי

9

ולא אמר וישתוק, דשתיקה אינו מורה
אלא שתיקה מדבור, או מבכי ואנחה, ודממה מורה גם על
שקט הלב ומרגוע הנפש הפנימית, ולא שתק לבד אלא וידום
וצידק עליו את הדין.

מִזְבֵּחַ אֶל־הַעֲלֹה
וְאֶת־הַחֲלָבִים

10

(כד) את
העלה ואת החלבים. היה צורך גם, שהרי
מתחלה היה לשרוף את החלבים שלמעלה לפני
צטר עולה, אבל היה צורך שהגמח שיוקטר מחלה
העולה ואח"כ חלבי שאר קרצנות, כדין תורה
שהעולה קודמת: (נרצא 10)

וידם
אהרן, קיבל שכר על שתיקתו, ומה שכר קיבל, שנתייחד עמו
הדיבור, שנאמרה לו לבדו פרשת שתויי יין²⁷.

2

3

11

א"ר יוחנן.
דעשרה לשונות נקראת תפלה. ואלו הן. שועה. צעקה. נאקה. רנה.
פניעה. ביצור. קריאה. ניפול. ופילול. ותהנונים.
מִזְבֵּחַ אֶל־הַעֲלֹה
וְאֶת־הַחֲלָבִים

וְרַבִּי עֲקִיבָא אָמַר "שְׁחֹק
וְקִלּוֹת רֹאשׁ מִרְגִּילֵינָא לְעֵרוּהּ מִמִּזְבֵּחַ לְתוֹרָה
מִעֲשָׂרוֹת סִיג לְעוֹשֵׁר נְדָרִים סִיג לְפִרְיֹשׁוֹת סִיג
לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה:

12

הניא אבא בנימין אומר: אין תפלה של אדם
מלכיס נשמעת אלא בבית הכנסת שנאמר "לשמוע
אל הרנה ואל התפלה במקום רנה שם תהא
תפלה

אמר רב יהודה
אמר רב בשעה ששעלה משה למרום מצאו
להקב"ה שיושב וקושר בתרים לאותיות
אמר לפניו רבש"ע מי מעכב על ידך אמר לו
אדם אחד יש שעתיד להיות בסוף כמה דורות
ועקיבא בן יוסף שמו שעתיד לדרוש על כל
קוץ וקוץ תילין תילין של הלכות אמר לפניו
רבש"ע הראהו לי אמר לו חזור לאחורך הלך
וישב בסוף ט שמונה שורות ולא היה יודע
מה הן אומרים תיש כתיב ביון שהגיע לדבר
ז אחד אמרו לותלמידיו רבי מנין לך אמר להן
הלכה למושה מסני נתישבה דעתו חור
ט ובא לפני הקב"ה אמר לפניו רבונו של
עולם יש לך אדם כזה ואתה נותן תורה ע"י
אמר לו שתוק כך עלה במחשבה לפני אמר
לפניו רבונו של עולם הראיתני תורתו הראני
שכרו אמר לו חזור ט [לאחורך] חזור לאחוריו
ראה ששוקלין בשרו במקולין אמר לפניו
רבש"ע זו תורה וזו שכרה אל שתוק כך
עלה במחשבה לפני

מקום רנה. צנכ"נ
שש אומרים הלכור שירות ומשכמות
בנעימת קול ערב: (10)

5

6

בפסוק וירא כל העם וירגזו ולא כתיב מה
אמרו. אבל היא השירה ראשונה
שפתחו בני בקריעת י"ס שהי שירה לדורות כמ"ש
שם. וע"י החטא נפסק מהם השירה. וע"י התיקון
עתה חזרו לבחי' השירה כנ"ל. ורמז לזה איתא
בזוה"ק דמשעת ק"ס לא הוי חדוה כהווא חדוה
דיום השמיני ע"ש:

שמיני (מזל)

למ מעלה

7

13

וַיִּקְרָא וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיִּלָּךְ בְּכַח הָאֲכִילָה הֵיחָא אַרְבַּעִים יוֹם וְאַרְבַּעִים
לֵילָה עַד הָרַ הָאֲלֹהִים חָרַב: וַיִּבְאֵשׁ אֶל־הַמִּעֲרָה וַיִּלָּךְ שָׁם וְהִנֵּה
דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ מַה־לָּךְ פֶּה אֲלֵיָהוּ: וַיֹּאמֶר קִנְאָה קִנְאָתִי
לִיהוָה אֲלֵיָהּ צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֵי־ךָ
הָרְסוּ וְאֶת־זִבְיֹאֲךָ הָרְגוּ בְּחָרֵב וְאֹמַר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׂוּ אֶת־נַפְשִׁי
לְקַחְתָּהּ: וַיֹּאמֶר צֵא וְעִמַּדְתָּ בְּהָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ
גְּדוּלָה וְחֹזֶק מִפָּרֶק הָרִים וּמִשֹּׁבֵר סָלְעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בְרוּחַ יְהוָה
וְאַחַר הָרוּחַ רֵעַשׁ לֹא בְרֵעַשׁ יְהוָה: וְאַחַר הָרֵעַשׁ אֵשׁ לֹא בְּאֵשׁ יְהוָה
וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמִיָּה דְקָה:

וַיִּקְרָא בְּנֵי־אֶהְרֶן נֹדֵב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מִחֲמַתּוֹ וַיִּתְּנוּ בְהֵן *
אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עֲלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה
אֲתָם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי יְהוָה: ב
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֶן הוּא אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה לְאֹמֶר בְּקִרְבִּי אֶקְדָּשׁ ג
וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם אֶפְבֹּד וַיִּדָּם אֶהְרֶן: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־מִישָׁאֵל וְאֵל ד
אֶלְצָפָן בְּנֵי עִזָּאֵל דָּד אֶהְרֶן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קְרָבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם ה
מֵאֵת פְּנֵי־הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחֲוִיץ לְמַחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֻם בְּכַתְּמָתָם אֶל־ ה
מַחֲוִיץ לְמַחֲנֶה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֶן וְלְאֶלְעָזָר ו
וְלְאִיתָמָר בְּנֵי רֵאשִׁיכָם אֶל־תִּפְרְעוּ וּבְגָדֵיכֶם לֹא־תִפְרְמוּ וְלֹא
תִלְמְתוּ וְעַל כָּל־הָעֵדָה יִקְצֹף וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת־
הַשְּׂרָפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה: וּמִפְתַּח אֱהֱל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ פֶן־תִּמָּתוּ ז
כִּי־שָׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כְּדִבְרֵי מֹשֶׁה:
וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל־אֶהְרֶן לֵאמֹר: הֵן וּשְׂכָר אֶל־תִּשְׁתֶּה וְאַתָּה וּבְנֵיךָ ח
אֲתָךְ בְּבָאֲכֶם אֶל־אֱהֱל מוֹעֵד וְלֹא תִמָּתוּ חַקֵּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:
וְלֹהֲבִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֵל וּבֵין הַשְּׂמָא וּבֵין הַסְּהוּר: וְלֹהוֹרֹת י
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיהֶם בְּיַד־
מֹשֶׁה:

ומה כיתוב לשבח. ואני
שמעתי קול כנא מתוך כדממה

וַיִּזְעַק (10)

כנא עיני

